

Chengxian, Gansuprovinsen, Kina
Den 17 december 2007

tomas.stenback@gmail.com

rachel.stenback@gmail.com

Telefon i Kina: +86 939 3200667

Telefon i Sverige 018-4951537

Besök gärna vår hemsida www.e455.se/kina

Julen är snart här, åtminstone i vår lägenhet, i studenternas läsrum "The Book Nook" och i våra hjärtan. I övrigt lyser julen med sin frånvaro i de västra delarna av Kina. Den kommersiella delen av julen börjar så sakteliga att komma även till Chengxian. Förra året till exempel så lyckades vi köpa några stora jultomtehuvuden att hänga på väggen, och en och annan julgran har vi skymtat på de finare hotellen. Våra studenter känner ofta till begreppet jul och jultomte. (Jultomte heter "julens gamla gubbe" på kinesiska! *Shengdan laoren* 圣诞老人!) I övrigt så är det i kyrkorna man kan hitta julen här, men även där är det mest jultomtar på väggarna!

Precis som förra året har vi fokuserat på julen på våra lektioner genom att ge studenterna texter med både Lukasevangeliet och olika jultraditioner. Detta har känts väldigt viktigt eftersom de ofta saknar kunskap om bakgrunden till varför vi firar jul.

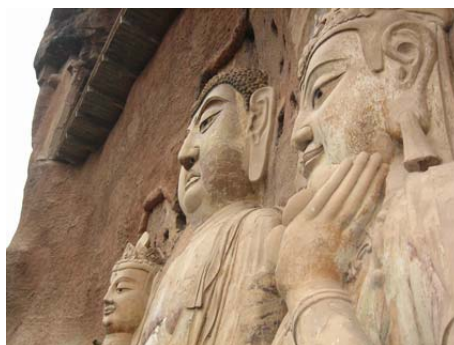
Sedan vi skrev senast har vi jobbat på som vanligt med våra lektioner, våra kinesiska studier, våra filmkvällar på lördagar samt läsrummet "The Book Nook". Tomas deltog till elevernas stora förtjusning som enda läraren i höstens stora fotbollsturnering.

I November åkte vi och alla andra Amitylärare i Gansu till Tianshui (ca 2,5 timmar norr om oss) för att vara med på Amitys regionala konferens. Det var som alltid mycket trevligt att träffa alla våra kollegor, dela historier och upplevelser och inte minst äta lite västerländsk mat som bananbröd för mig och bacon för Tomas. På lördag eftermiddag besökte vi några mycket berömda tempel som heter Majishan. Templen består av uthuggna grottor och statyer i en

klippvägg. Dessa är sedan sammankopplade med trappor och gångar som gör att det känns som man går i en lodrät labyrint!

I flera månader har vi vetat att vi "snart" skulle flytta till en ny lägenhet på skolans område. Eftersom vi har trivts så bra i vår gamla lägenhet har vi inte sett fram emot det men nu har det ändå skett! Skolan lovade oss att de skulle öppna upp en dörr mellan två lägenheter eftersom de annars var för små, men samma dag som vi skulle flytta ringde de och sa till oss att det inte gick! Detta är frustrerande förstås men

ett bra exempel på hur det fungerar här i Kina. Eftersom man inte riktigt kan eller vill säga nej, så säger man ja ända tills det är för sent för att göra något åt problemet! Så

nu har vi flyttat in i två lägenheter istället för en! På fredagen innan vi skulle flytta så sa skolan att vi förmodligen skulle flytta under helgen. Vi hörde inget under lördagen och tänkte att flytten kanske blivit framflyttad igen. Vi hade packat ner det mesta men eftersom de inte hört av sig igen så tänkte vi att vi nog hade tid att avsluta det under söndagen. Tidigt på söndag morgon knackade en av sekreterarna på dörren och sa att vi skulle flytta. "När ska vi flytta?" undrade Tomas. Hon tittade på Tomas och sa "nu!" (Jag gömde mig i sovrummet, fortfarande i pyjamas!) En halvtimme senare stormade tio arbetare in i vår lägenhet och började att bära ut våra saker! Vi slängde ner det sista i plastpåsar och lådor och några timmar senare var vi inflyttade i våra nya lägenheter!

I den ena lägenheten har vi vårt sovrum, ett kontor och ett badrum. I den andra har vi ett litet kök, matplats med kontorsdel, vardagsrum samt ett litet badrum. Att alltid ta med sig nycklarna för att gå till köket tog några dagar att vänja sig vid! På hemsidan kommer vi snart att lägga ut en video från våra nya lägenheter.

Det är förstås frustrerande att behöva ha två lägenheter men som vanligt så har denna tid lärt oss mycket nytt om Kina. Den första veckan i vår nya lägenhet har allt gått sönder. Vi har haft problem med vattenläckor, strömavbrott, stopp i avloppen med mera. Några saker är ännu inte fixade men det börjar så sakteliga bli riktigt bra. Denna period har lärt oss bland annat två saker: 1) Vi borde vara mer tacksamma när allt som vi tar för givet fungerar som det ska. 2) Kineser har en helt annan syn på problem än vad vi har. Till exempel så hade vi stopp i avloppet så en arbetare kom för att ta hand om problemet. Den första frågan var "Har du några verktyg?" (Arbetare har nästan aldrig med sig några verktyg när de kommer, så efter fem minuter måste de alltid åka hem igen för att hämta det de behöver, ibland bara en skruvmejsel!) När han kom tillbaka så försökte han först lösa problemet på ett "korrekt" sätt. När detta inte lyckades så slog han helt enkelt upp ett stort hål så att vattnet bättre kunde rinna ner i avloppet! En annan gång sa vi att vår toalett inte spolrar och att den behöver fixas. Mannen tittade på oss och sa: "men ni kan ju använda den andra." (Att den är i den andra lägenheten bekymrade honom inte alls. Nu två veckor senare har vi fortfarande inte fått toaletten fixad.) En annan gång hade vi ringt efter en man som ofta hjälper oss. Vi var väldigt frustrerande för att han inte gjorde något åt problemen, allt tog så lång tid! Plötsligt hörde jag i det andra rummet hur han läste: "Cheeerrrr-yyy blossss-ummm... Bath and Boooddy..." När jag kom in i rummet såg jag hur han mycket nyfiket undersökte mina parfymers från Bath and Body (amerikansk hudkrämsaffär). Innan jag hann säga något så sprejade han parfym i håret flera gånger! Min frustration byttes snabbt ut i ett skratt. Hur arg kan man vara på en man som sprejar kvinnlig parfym över hela håret?!

Det finns dock några positiva aspekter på att ha två lägenheter. Förra helgen sov jag ut och när jag vaknade så lutade jag mig ut genom förnstret och knackade på den andra lägenhetens fönster. Några minuter senare knackade Tomas på mitt fönster och jag kunde ta emot min frukost! Det är ju inte så kul att springa runt i pyjamas mellan våra lägenheter och möta våra studenter så jag tyckte att detta var en strålande lösning på problemet! (Åtminstone för mig...)

Våra studenter är väldigt intresserade av att se hur vi bor så därför hade vi öppet hus två kvällar förra veckan. Totalt kom det nästan 200 studenter men det var sällan mer

än 20 åt gången så det gick bra. Det var intensivt och vi var ordentligt trötta efteråt men det var två mycket givande och lyckade kvällar.

Eftersom vår släkt och våra vänner känns extra långt borta under julen så har vi gjort vårt bästa för att vi ska få känna lite julstämning här i Chengxian. Vi har inrett läsrummet "The Book Nook" med ljusslingor, en adventsstjärna (skickad från Sverige, tack Maria!) och en liten jultall. Studenterna uppskattar verkligen att kunna gå till läsrummet och uppleva lite av en västerländsk jul. Vi har nu fått in 678 böcker och när vi ser hur glada och tacksamma studenterna

är hoppas vi att många fortsätter att skicka hit en bok då och då. Många bäckar små... På onsdag kommer vi att ha en liten julfest som tack till alla våra bibliotekarier. Besök vår hemsida om ni vill se en video med intervjuer från The Book Nook.

Under helgen som gick bjöd vi hem våra kinesiska kollegor till vårt hem på en liten julfest. Vi bjöd på lussekatter, vaniljbullar, muffins och kakor och det var verkligen uppskattat. I år förklarade jag idén med ett buffébord väldigt noga, så det gick bättre i år. (Förra året stod de runt buffébordet och åt tills det var slut!) Vi hade en avslappnad kväll där konversationerna rörde allt från frågor om julen till "hur många barn får man ha i USA?"

Något som vi har lärt oss om den kinesiska kulturen och som har förvånat oss mycket är det faktum att många gifta par lever långt från varandra och sina barn. En av våra kinesiska kollegor, Belinda, till exempel, bor här i Chengxian och hennes man bor flera timmar bort och deras barn bor i en annan stad med hans föräldrar. Belindas dotter är under ett år så för oss känns det väldigt främmande att hon inte träffar sin dotter mer än några få gånger per termin. Flera andra kollegor har berättat samma sak för oss, att de har barn som växer upp hos deras svärföräldrar. Begreppet dagis existerar inte här då far- och morföräldrarna förväntas att ta hand om barnen. Att man också bara får ha ett barn gör det extra svårt för oss att förstå att man inte väljer att bo närmare sin familj. Men som sagt, vi lär oss fortfarande om detta spännande och annorlunda land!

På vår lilla julfest bad vi alla köpa en liten present så att vi kunde byta juklappar under kvällen. De älskade det och skrek av förtjusning när de öppnade sina paket. Vi hade också bestämt att vi under kvällen skulle lotta ut tre paket bland alla som kom, som "door prizes", och detta var väldigt populärt. Så populärt att när det tredje namnet drogs ville alla ha ett extra paket så de drog up resten av namnen också! Så plötsligt satt de alla med sin lapp i handen och väntade på ett paket! För att undvika en alltför pinsam situation plockade jag snabbt

fram några doftljus som jag sparat till ett bra tillfälle. Alla blev väldigt glada över sina ljus och jag får försöka beställa hit några fler! Vi hade även några julservetter från Sverige och USA och flera av lärarna frågade om de kunde ta hem den istället för att använda den. När festen var slut gick de glatt hem med sina servetter och sina julklappar.

I Kina har man inte ledigt under julen men eftersom vi jobbar för en kristen organisation så får vi ta två dagar ledigt. Vi passar därför på att åka upp till Lanzhou och firar jul med våra goda vänner Gunner och Per-Martin Hjort. Vi ser fram emot att bo på hotell med god frukost (kanske) och badkar (kanske).

Hör gärna av er! Det är verkligen kul att höra från släkt och vänner. Vi önskar er en riktigt god och välsignad jul och ett gott nytt år!

Som ni ser är vår adress oförändrad.

Rachel and Tomas Stenback
Longnan Teachers College
Chengxian, Gansu Province, 742500
China
Zip code: 742500

Best Wishes
for a
Merry Christmas

中国甘肃省成县 陇南师专科研外事处